ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 227

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας..... 1
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1925 Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν..... 2
Περὶ ἐγκαταστάσεως Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας..... 3

Διατάγματα

Περὶ διορισμοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας... 4
Περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1925..... 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψηφίσματος τῆς Δ΄ ἐν Ἀθήναις Συνταγτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου κλπ.» καὶ τὴν ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1925 σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐν ἐδαφίῳ Α΄ τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος τριακονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Μόνιμος συνοικισμὸς ἐκ τριακοσίων τοὐλάχιστον κατοίκων, ἀποτελεσθεὶς ἐκ προσφύγων, μὴ ἀναφερόμενος δὲ εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1920, καὶ τῶν εἰδικῶν ἀπογραφῶν τῶν προσφύγων, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ διὰ Διατάγματος ὡς ἰδία Κοινότης, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διοικήσεως ἀριθμὸς ἐνηλίκων ἀρρένων κατοίκων αὐτοῦ.

Καθ' ὅμοιον τρόπον δύναται νὰ προσαρτηθῇ τοιοῦτος συνοικισμὸς εἰς ἄλλην κοινότητα ἢ ἐκείνην εἰς ἧς τὴν περιφέρειαν ἱδρύθη, ὡς καὶ νὰ ὑπαχθῇ διοικητικῶς καὶ δικαστικῶς εἰς ἄλλον Νομόν, ἐπαρχίαν ἢ Ὑποδιοίκησιν ἐκείνης εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἱδρύθη.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ 1)5 τῶν ἐκλογέων κοινότητος, συνεχομένης μετ' ἄλλης τοιαύτης καὶ μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ Διατάγματος νὰ προσαρτήσῃ τὴν κοινότητα ταύτην εἰς τὴν ἑτέραν μεθ' ἧς συνέχεται.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 3194 διαγράφεται τὸ 3 ἐδάφιον ἔχον οὕτω· «Διὰ τοὺς ὑποψηφίους δημάρχους, δημαρχικοὺς παρέδρους καὶ δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς συμβούλους ἐν ταῖς νέαις χώραις εἰς τὴν πρᾶξιν προσαρτᾶται καὶ βεβαίωσις δημοσίου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.» Ἐκ δὲ τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐδαφίου 4 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ τῆς βεβαιώσεως τοῦ δημοσίου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ».

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς Προέδρους Κοινοτήτων ἢ μέλη Κοινοτ. Συμβουλίου παρ' οἱουδήποτε περιφερειακοῦ ὀργάνου, ἐπιβάλλονται ἐφεξῆς, ἡτιολογημένῃ αἰτήσει αὐτοῦ, παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου δι' ἡτιολογημένης ὡσαύτως ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, παρὰ τοῦ πειθαρχικῶς τιμωρηθέντος ἢ τοῦ αἰτησαμένου τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ὀργάνου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ νόμου ΔΝΖ΄, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 18 τοῦ νόμου 641, 12 τοῦ νόμου 1076, 5 τοῦ νόμου 2798 καὶ 36 τοῦ νόμου 3194, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Εἰς ἑκάστην Κοινότητα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἷς γραμματεὺς καὶ εἷς κλητήρ.

Εἰς Κοινότητας ὧν τὰ πραγματοποιηθέντα ἐτήσια ἔσοδα δὲν περιβαίνουσι τὰς 4.000 δραχμάς, τὰ καθήκοντα γραμματέως ἀνατίθενται ἢ εἰς τινα τῶν κοινοτικῶν συμβούλων ἀμισθὶ ἢ εἰς τινα τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 100 δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς διδάσκαλοι, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως εἰς τὸν αὐτὸν διδάσκαλον ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη.

Ἐὰν ἅπαντες οἱ κοινοτικοὶ σύμβουλοι εἶνε ἀγράμματοι, οἱ δὲ λειτουργοὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δὲν δέχωνται νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως, διορίζεται εἰδικὸς γραμματεύς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 160 κατὰ μῆνα, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶνε ὁ μὴ ἀρχικῶς ἀποδεχθεὶς λειτουργὸς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Δύνανται ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα γραμματέως δύο γειτνιαζουσῶν κοινοτήτων εἰς τὸν αὐτὸν δημοδιδάσκαλον, ἐὰν ἐν τῇ μιᾷ τῶν κοινοτήτων ταύτων δὲν ὑπάρχῃ δημοδιδάσκαλος ἢ ἐὰν ὁ πάρχων δὲν ἀποδέχεται τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Εἰς κοινότητας πραγματοποιούσας ἐτησίως ἔσοδα ἄνω τῶν 4.000 μέχρις 8.000 δραχμῶν, δύναται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς γραμματεὺς ἐπὶ μισθῷ μέχρι 240 δραχ. κατὰ μῆνα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ λειτουργοῦ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃν ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα γραμματέως, δύναται νὰ ὁρισθῇ μέχρις 160 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Εἰς κοινότητας ἐχούσας ἐτήσια ἔσοδα ἄνω τῶν 8.000 μέχρι 15.000 δραχ. ὁ μισθὸς τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως ὁρίζεται μέχρι 320 δραχ. κατὰ μῆνα. Εἰς κοινότητας ἐχούσας ἄνω τῶν 15.000 μέχρι 40.000 δραχ. ὁ μισθὸς τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως ὁρίζεται μέχρι 480 δραχ. Εἰς κοινότητας ἐχούσας ἄνω των 40.000 μέχρις 75.000 δραχμῶν ὁ μισθὸς τοῦ εἰδικοῦ γραμμα-

τέως ὁρίζεται μέχρις 800 δραχμῶν. Εἰς κοινότητας ἐχούσας ἄνω τῶν 75.000 μέχρις 100.000 δραχ. ὁ μισθὸς τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως ὁρίζεται μέχρι 1200 δραχμῶν.

Εἰς κοινότητας ἐχούσας ἄνω τῶν 4.000 κατοίκων καὶ πραγματοποιούσας ἔσοδα ἄνω τῶν 15.000 μέχρι 40.000 δρχ. ἐτησίως, δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ εἷς βοηθὸς τοῦ γραμματέως ἐπὶ μισθῷ μέχρι δραχμῶν 180 κατὰ μῆνα, δυναμένῳ νὰ ἀνέλθῃ μέχρι δραχμῶν 360 κατὰ μῆνα διὰ κοινότητας πραγματοποιούσας ἔσοδα ἄνω τῶν 40.000 μέχρις 75.000 δραχμῶν ἐτησίως καὶ μέχρι δραχ. 480 κατὰ μῆνα διὰ κοινότητας πραγματοποιούσας ἔσοδα ἄνω τῶν 75.000 μέχρις 100.000 δραχμῶν.

Εἰς κοινότητας, ὧν τὰ ἐτήσια ἔσοδα δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 4.000 δραχ. τὰ καθήκοντα κλητῆρος ἀνατίθενται εἰς ἀγροφύλακα ἢ ἀγροτικὸν διανομέα ἢ ἄλλον ὑημότην, γνωρίζοντα γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἐπὶ ἀμοιβῇ μέχρι δραχμῶν 80 κατὰ μῆνα.

Εἰς κοινότητας, ὧν τὰ ἐτήσια ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δραχ. ἄνω τῶν 4.000 μέχρι 40.000 ὁ μισθὸς τοῦ κλητῆρος ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν 120 κατὰ μῆνα. Εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας ὁ μισθὸς τοῦ κλητῆρος δύναται νὰ ὁρισθῇ μέχρι δραχ. 240 κατὰ μῆνα.

Εἰς κοινότητας, ὧν τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ὑπερβαίνουσι τὰς 100.000 δραχ. δὲν ἰσχύουσιν οἱ ἀνωτέρω περιορισμοί. Τὰ κοινοτικὰ δὲ τούτων συμβούλια ψηφίζουσι τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται καὶ αἱ θέσεις καὶ οἱ μισθοὶ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Πρότασις περὶ μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ γίνεται μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν συμβούλων.

Ὡρισμένας κοινοτικὰς ὑπηρεσίας, ἀπαιτούσας ἰδιαιτέραν ἐμπειρίαν ἢ γνῶσιν δύνανται αἱ κοινότητες νὰ ἀναθέσωσιν εἰς ἔμμισθον ὑπάλληλον μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 34, 53 καὶ 56 τοῦ νόμου ΔΝΖ/, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ παρόντος, ἐξόδων διοικήσεως τῶν κοινοτήτων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν ἐσόδων αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 1 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» καταργοῦνται.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία τῶν κοινοτήτων ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Πάντων τῶν κοινοτικῶν ἐσόδων ἡ εἴσπραξις ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὀργάνων κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων καὶ ἡ διεξαγωγὴ ἐν γένει τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων ἐνεργεῖται ἐπὶ ποσοστοῖς τριῶν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων, ἅτινα ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἑκατὸν δραχ. κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην κοινότητα, τὰς δισχιλίας δὲ διὰ τὴν κοινότητα τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ποσοστῶν τούτων τριάκοντα ἑκατοστὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸν εἰσπράκτορα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου (ταμίαν καὶ γραμματεῖς, ἢ διευθυντήν, λογιστήν, ταμίαν καὶ γραμματεῖς ἐν οἷς Ταμείοις ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1573).

Ἡ μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου κατανομὴ τῶν ποσοστῶν ἐνεργεῖται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύουσιν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1923.

Ἄρθρον 8.

Ἡ εἴσπραξις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, ἐμέσων ὀφάνων, ἀνατίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἐν γένει κοινοτικῶν ἐσόδων μὴ συνεισπραττομένων μετὰ δημοσίων τοιούτων, ἀλλὰ βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων τῶν κοινοτήτων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἴδιον κοινοτικὸν εἰσπράκτορα, διοριζόμενον δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μέχρι δραχμῶν τριακοσίων καὶ ποσοστοῖς μέχρις ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένων εἰσπράξεων ἢ ἐπὶ τοις ἄνω ποσοστοῖς μόνον. Ὁ κοινοτικὸς εἰσπράκτωρ ἐν τῇ εἰσπράξει κοινοτ. ἐσόδων ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα καὶ ὑπέχει τὰς εὐθύνας δημοσίου εἰσπράκτορος, δύναται δὲ ὁ προϊστάμενος τοῦ Ταμείου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸν καὶ εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν.

Ἁπάσης ἀποφάσεως προϊσταμένου ἐπαρχιακοῦ Ταμείου περὶ διορισμοῦ κοινοτικοῦ εἰσπράκτορος ὑποβάλλεται ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτῆς ἀντίγραφον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸν οἰκεῖον Νομάρχην.

Ἂν ὁ κοινοτικὸς εἰσπράκτωρ διωρίσθη διὰ πλείονας τῆς μιᾶς κοινότητας, ὁ μισθὸς κατανέμεται εἰς ταύτας, προτάσει τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ταμείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

Ὁ κοινοτικὸς εἰσπράκτωρ, εὐθύνη τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ταμείου, λογοδοτεῖ εἰς αὐτὸν κατὰ δεκαπενθήμερον, ἐλεγχόμενος καὶ παραδίδων τὰς εἰσπράξεις.

Εἰς τὸν κοινοτικὸν εἰσπράκτορα δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἴσπραξις καὶ κοινοτικῶν φόρων βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' ἐνοικιάσεως, τοιαύτης μὴ ἐπιτευχθείσης.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὰ Ταμεῖα τὰ ἐνεργοῦντα τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν κοινοτήτων δύνανται νὰ διορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, προτάσει τοῦ ταμίου ἢ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἐν ᾗ ἀναγράφονται καὶ τὰ προσόντα τοῦ διοριστέου, βοηθὸς ἐπὶ μισθῷ μηνιαίῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 300 δραχμῶν καὶ ποσοστοῖς ἓξ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι μηνιαίως τὰς δραχμὰς 700 διὰ τὸν βοηθὸν ἐπαρχιακοῦ Ταμείου γ' τάξεως, 900 διὰ τὸν βοηθὸν ἐπαρχιακοῦ Ταμείου β' τάξεως καὶ 1.200 διὰ τὸν βοηθὸν ἐπαρχιακοῦ Ταμείου α' τάξεως, κατανεμόμενα εἰς τὰς κοινότητας, ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου προτάσει τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ταμείου. Τὸ διὰ τὸν μισθὸν τοῦ βοηθοῦ ποσὸν κατανέμεται εἰς τὰς κοινότητας δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἀναλόγως τῶν ἐτησίων πραγματικῶν ἐσόδων των.

Ἐν ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ εἰσπρακτόρων δύνανται προσωρινῶς νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν βοηθὸν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταμείου καὶ καθήκοντα τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κοινοτικοῦ εἰσπράκτορος, λαμβάνοντα καὶ ποσοστὰ ἓξ τριῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ὑπ' αὐτοῦ εἰσπράξεων.

Δὲν διορίζεται βοηθὸς εἰς ταμεῖα διαχειριζόμενα ὀλιγώτερα τῶν πέντε κοινοτικῶν ταμείων.

Ἄρθρον 10.

Δημόσιος ὑπάλληλος ἢ συγγενὴς τοῦ προϊσταμένου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου τοῦ ταμείου μέχρις ἕκτου βαθμοῦ δὲν διορίζεται βοηθὸς ἢ κοινοτικὸς εἰσπράκτωρ, διατελῶν δὲ τοιοῦτος ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ταύτης αὐτοδικαίως.

Ὁ βοηθὸς ταμείου καὶ ὁ κοινοτικὸς εἰσπράκτωρ πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταμείου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται, προτάσει τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ταμίου, ἡ δι' ἐνοικιάσεως εἴσπραξις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν τελῶν, δικαιωμάτων καὶ αὐτοτελῶν φόρων, βεβαιουμένων διὰ χρηματικῶν καταλόγων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἂν ἕνεκεν ἐξαιρετικῶν λόγων κρίνεται ἀνέφικτος ἢ ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν ὀργάνων τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐγκαίρως καὶ ἐπωφελῶς διὰ τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα εἴσπραξις αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2798.

Ἄρθρον 13.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ κατὰ τριμηνίαν λογαριασμὸν εἰς τὰς Κοινότητας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου των, ὑποβάλλων ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία τῶν Δήμων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 7—11 καὶ 13 ὁριζόμενα.

Τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 7 ἀποδιδόμενα εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ταμείου καὶ τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας ποσοστὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς χιλίας δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον Δῆμον.

Εἰς τοὺς Δήμους, ὧν τὰ ἐτησίως πραγματοποιούμενα ἔσοδα, κατὰ τοὺς ἀποδοθέντας ἀπολογισμούς, ὑπερβαίνουσι τὰς 300.000 δραχμάς, δύναται νὰ ἀνατίθηται ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία εἰς εἰδικὸν ταμίαν, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τοῦ νόμου ΔΝΖ', τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 118 ἕως 124 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως διορισμὸς εἰδικοῦ ταμίου, κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις, ἐν οἷς Δήμοις δὲν ὑπάρχει ἕδρα Ταμείου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 15.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΔΝΖ' νόμου «περὶ συστάσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Ἄρθρον 16.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΔΝΖ' νόμου», προποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ κατανομὴ τῶν ποσοστῶν ἐνεργεῖται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ.»

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου ΔΝΖ' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἐν τῇ κοινοτικῇ περιφερείᾳ ὑπάρχουσα καλλιεργήσιμος γῆ τῆς κοινότητος βεβαιουμένη κατὰ θέσεις, ὅρια καὶ ἔκτασιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐκμισθοῦται ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ τμήματα διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρὸς τοὺς δημότας τῆς κοινότητος, προτιμωμένων τῶν ἀκτημόνων ταύτων ὡς μισθωτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ κατωτάτου ὁρίου μισθώματος, ὁριζομένου ὡς πρώτης προσφορᾶς διὰ τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας. Μὴ παρουσιαζόμενων ὡς μισθωτῶν δημοτῶν τῆς κοινότητος γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν καὶ ἑτεροδημόται.

Οἱ ἐν τῇ κοινοτικῇ περιφερείᾳ βοσκήσιμοι τόποι τῆς κοινότητος διατίθενται εἰς τοὺς δημότας πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων αὐτῶν κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς, πᾶν δὲ περίσσευμα ἐκμισθοῦται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 81—83 τοῦ νόμου ΔΝΖ', ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων. Ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς συνεχεῖς κτηνοτροφικὰς περιόδους.

Ἄρθρον 18.

Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου ΔΝΖ', ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ νόμου 641, τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 1076, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2798 καὶ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 16 Μαρτίου 1923, τὰ ἄρθρα 21, 22, 23, 24, 25 καὶ 26 τοῦ νόμου ΔΝΖ', ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΔΝΖ' τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, 4, 7, 8 καὶ 9, πλὴν τῶν ἐδαφίων 5 καὶ 6 (ἀφορώντων εἰς τὴν διαχείρισιν, καλλιέργειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περιοχῶν), ἀντικαθίστανται δὲ διὰ τῶν κατωτέρω ἄρθρων.

Ἄρθρον 19.

Ἕκαστος δημότης δικαιοῦται, ὅπως ἐντὸς τῶν κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων 1) βόσκῃ δωρεὰν 4 μεγάλα ζῷα, μικρὰ δὲ 25, 2) βόσκῃ πᾶν πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ζῷον ἀνήκον αὐτῷ, ἐπὶ ἐτησίᾳ καταβολῇ δικαιώματος βοσκῆς πρὸς τὴν κοινότητα, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου προσδιορίζει κατὰ κεφαλὴν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑπτὰ (7) δι' ἕκαστον μέγα ζῷον, καὶ τῶν δραχμῶν τεσσάρων (4) δι' ἕκαστον πρόβατον, αἶγα καὶ χοῖρον. Οἱ θηλάζοντες γόνοι δὲν ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος βοσκῆς, 3) διατηρῇ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν μικρῶν ζώων του ἕνα ἑτεροδημότην ποιμένα ἀγὰ 150 ζῷα, δικαιούμενον ὅπως βόσκῃ ἀνήκοντα αὐτῷ κατ' ἀνώτατον ὅρον 40 μικρὰ ζῷα καὶ 5 μεγάλα ἐπὶ ἐτησίᾳ καταβολῇ δι' ἕκαστον τούτων διπλασίᾳ τῆς διὰ τοὺς δημότας ὁρισθείσης. Πρὸς τοὺς ποιμένας ἐξομοιοῦνται οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ ἀγρῶν ἀνηκόντων εἰς δημότας, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ βοσκήσωσιν ἐντὸς τῆς κοινοτικῆς περιφερείας πλείονα τῶν 40 μικρῶν καὶ τῶν 5 μεγάλων ζώων, ἐπὶ τῇ διὰ τοὺς ποιμένας ὁριζομένῃ ἀνωτέρω ἐτησίᾳ καταβολῇ. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ πρόσληψις ἑτεροδημότου ποιμένος συντελεῖται ὑπὸ ὅρους ἑταιρείας, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν συνεταίρων τὸ ἀνωτέρω καθοριζόμενον διὰ τὸν δημότην δικαίωμα βοσκῆς ἀκέραιον πρὸς ἑκατέραν τῶν κοινοτήτων εἰς ἃς ὑπάγονται ὡς δημόται οἱ συνεταῖροι καὶ ἀνήκουσιν οἱ ὑπὸ τῶν ἑταιρικῶν ζώων βοσκόμενοι τόποι.

Ἐὰν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον παραλίπῃ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ κεφαλὴν ζώου πληρωτέου δικαιώματος βοσκῆς, ἰσχύει διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ταύτην περίοδον τὸ νομίμως ὡρισμένον δικαίωμα τῆς προηγουμένης κτηνοτροφικῆς περιόδου. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ὁρισθῇ παντάπασι τοιοῦτο δικαίωμα, οἱ κτηνοτρόφοι δημόται ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τοῦ κατωτέρου ὁρίου τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὡρισμένου δικαιώματος βοσκῆς, οἱ δὲ ἑτεροδημόται ποιμένες καὶ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον τοῦ διπλασίου τοιούτου.

Πρὸς τοὺς δημότας διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων καλλιεργείας καὶ βοσκῆς ἐξομοιοῦνται οἱ χῆραι τῶν δημοτῶν, ὡς καὶ τὰ ὀρφανὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀνήλικα τέκνα δημοτῶν ἀποτελοῦντα μίαν οἰκογένειαν, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν ἀνηλικιότητι.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὰς κοινότητας τοῦ Νομοῦ Λαρίσης εἰδικῶς ὁρίζεται ὅτι ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς δημότας, ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν βοσκησίμων τόπων τῆς κοινότητος, καὶ ὅσοι δὲν εἶναι μὲν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ μητρῴῳ τῆς κοινότητος ὡς δημόται ἔχουσιν ὅμως ἀκίνητον περιουσίαν ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος ἀξίας 100 τοὐλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν.

Εἰς τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ Τρικκάλων καὶ τῆς Ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ εἰδικῶς ὁρίζεται ὅτι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν τοῖς κοινοτικοῖς λειβαδίοις βοσκῆς ἀπολαύουσιν οἱ δημόται ὅσοι ἔχουσι καὶ δεκαετῆ ἐγκατοίκησιν ἐν ᾗ κοινότητι ἀνήκει τὸ λειβάδιον.

Εἰς τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰδικῶς ὁρίζεται ὅτι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν τοῖς κοινοτικοῖς βοσκησίμοις τόποις βοσκῆς ὑπὸ τοὺς ὁρισμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου τούτου ἀπολαύουσι 1) Οἱ καθ' ἑκάστην κοινότητα καὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἀσκοῦντες ὡς δικαίωμα συνεχεῖς πράξεις βοσκῆς ἐντὸς τῶν κοινοτικῶν καθόλου βοσκῶν. 2) Οἱ ἐγκαταστήσαντες ἐν τῇ κοινότητι σταθερὰν κατοικίαν μετὰ δεκαετῆ συνεχῆ ἐγκατοίκησιν ἐν αὐτῇ καὶ ἄσκησιν τῶν λοιπῶν κοινοτικῶν δικαιωμάτων, ἀρχομένης τῆς δεκαετοῦς διαρκείας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1915. Τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπολαύουσιν ἐπίσης οἱ ἐνήλικοι κατιόντες

τούτων μετὰ συμπλήρωσιν τῆς δεκαετοῦς τῶν ἀνιόντων ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ οἱ συνεχίζοντες καὶ οἱ συμπληροῦντες τὴν διακοπεῖσαν ἕνεκα θανάτου δεκαετῆ ἐγκατάστασιν τῶν ἀνιόντων ἐνήλικοι κατιόντες τούτων, 3) Αἱ χῆραι τῶν ἐν § § 1 καὶ 2 δημοτῶν ὡς καὶ τὰ ὀρφανὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀνήλικα τέκνα δημοτῶν ἀποτελοῦντα μίαν οἰκογένειαν ἐφ' ὅσον καὶ ὅσα διατελοῦσιν ἐν ἀνηλικιότητι, ἐξομοιούμενοι πρὸς ἐνηλίκους κατιόντας διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς § 2, 4) Αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα ἀποτελοῦντα μίαν οἰκογένειαν, ἐφ' ὅσον καί ὅσα διατελοῦσιν ἐν ἀνηλικιότητι, καὶ οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς κατηγορίας τῶν § § 1 καὶ 2 γονεῖς δημοτῶν ἐπίσης μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας, φονευθέντων δ' ἐν πολέμῳ, ὡς καὶ οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας δημόται, οἵτινες ἕνεκα τραύματος ἐν πολέμῳ κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀπολαύουσι συντάξεως ἕνεκα τούτου.

Καθ' ἕκαστον Ὀκτώριον τὰ κοινοτικὰ συμβούλια ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 22 διατασσομένων βεβαιοῦσι διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου καταχωριζομένου εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἑκάστου τῶν δημοτῶν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν 1ης, 2ας, 3ης καὶ 4ης, τῶν πρωτίστως ἐχόντων δικαίωμα βοσκῆς ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν, τῇ αἰτήσει τούτων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, καθορίζοντα ἅμα ἐν τῇ ἀποφάσει των τοὺς μὴ δικαιουμένους εἰς τοιαύτην συμμετοχὴν δημότας τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν. Μετὰ δὲ τὴν διάθεσιν τῆς δι' αὐτοὺς ἀπαιτουμένης ἀναλόγου βοσκησίμου γῆς ἐξευρίσκουσι καὶ προσδιορίζουσι τὸ τυχὸν ὑπάρχον περίσσευμα αὐτῆς κατ' ἔκτασιν καὶ ὅρια. Εἶτα τὰ κοινοτικὰ συμβούλια βεβαιοῦσι δι' ἰδίου προσθέτου λεπτομεροῦς καταλόγου, καταχωριζομένου εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασίν των, τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων τῶν δημοτῶν, οἵτινες δὲν ἀπολαύουσι μέν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, δικαιώματος βοσκῆς, ἀλλ' ἔχουσι διετῆ πραγματικὴν καὶ σταθερὰν ἐν τῇ κοινότητι κατοικίαν, ὑπὲρ ὧν διαθέτουσιν ἀνάλογον ἔκτασιν βοσκησίμου γῆς ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρεθέντος καὶ ὁρισθέντος περισσεύματος, ἐφ' οὗ μόνου οὗτοι ἀπολαύουσι δικαιώματος βοσκῆς. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν δὲ καὶ τούτων χωρεῖ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 18 § β' καὶ 22 τελικοῦ περισσεύματος βοσκησίμου γῆς, ὅπερ ἐκμισθοῦται διὰ πλειοδοσικῆς δημοπρασίας. Οἱ δημόται τῆς δευτέρας ταύτης κατηγορίας, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν δικαιώματος βοσκῆς ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος πρὸς τὴν κοινότητα κατὰ κεφαλὴν ζῶου, δυναμένου κατ' ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ διὰ τοὺς λοιποὺς δημότας ὁρισθέντος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, δημοσιευομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 23 ὁριζόμενα, ὑποβάλλεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, ὅστις ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς, ἐγκρίνων, ἀκυρῶν ἢ μεταρρυθμίζων αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς δημότου.

Ἄρθρον 21.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ βεβαιοῖ· 1) τὴν κατὰ θέσεις συνεχομένας ἢ μὴ καὶ κατὰ κατηγορίας συνολικὴν ἔκτασιν τῶν βοσκησίμων τόπων τῆς Κοινότητος, 2) καθορίζει τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν χωριστὰ διὰ τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ ζῶα τῶν δημοτῶν ἢ καὶ ὁμοῦ δι' ἅπαντα, κατὰ τὰς ἐνδείξεις τῶν τοπικῶν περιστάσεων, 3) βεβαιοῖ διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου καταχωριζομένου εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἑκάστου δημότου, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον δημότην ποιμένων, ὡς καὶ τὸ ἐτήσιον δικαίωμα βοσκῆς, εἰς ὃ ὑπαγρεοῦται ἕκαστος δημότης πρὸς τὴν Κοινότητα διὰ τὸν πέραν τῶν εἰς δωρεὰν βοσκὴν ἀριθμὸν ζώων αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τὰ ζῶα τῶν ποιμένων του, 4) προσδιορίζει τὴν ἀνάλογον τῶν ἰδιοτήτων τῆς βοσκησίμου γῆς ἀναγκαίαν πρὸς βοσκὴν ἑκάστου ζώου ἔκτασιν, συγχρόνως δὲ ἐξευρίσκει καὶ προσδιορίζει τὸ τυχὸν ὑπάρχον περίσσευμα βοσκησίμου κοινοτικῆς γῆς κατ' ἔκτασιν, ὅρια καὶ εἶδος τῶν δεκτῶν πρὸς βοσκὴν ζώων.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ κοινοτικοῦ δικαιώματος βοσκῆς κατὰ κεφαλήν, δημοσιεύονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των δι' ἐπικολλήσεως εἰς τὴν θύραν τοῦ κοινοτικοῦ ναοῦ καὶ τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος, ὡς καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' Ἐκκλησίας τῆς κοινότητος. Μετὰ πάροδον δὲ δέκα ἡμερῶν καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ὡς ἀνωτέρω δημοσιεύσεως ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, ὅστις ἀποφαίνεται δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του ἐγκρίνων, ἀκυρῶν ἢ μεταρρυθμίζων τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς αὐτῆς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου κοινοποιεῖται εἰς τὸ Κοινοτ. Συμβούλιον καὶ ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ κοινοτ. Ναοῦ πρὸς γνῶσιν τῶν δημοτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τὰς προσδιορισθείσας δι' αὐτοὺς βοσκησίμους γαίας.

Τὰς τῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀλλήλους ἔριδας ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ποιμνίων αὐτῶν καὶ τὴν ἐν δικαίῳ καὶ ἀναλογικῷ μέτρῳ χρῆσιν τῶν κοινοτικῶν χορτονομῶν δικάζουν κατὰ τὴν περὶ λήψεως προσωρινῶν μέτρων διαδικασίαν οἱ κατὰ τόπους εἰρηνοδίκαι, ἐφαρμόζοντες τὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου νομίμως εἰλημμένας ἀποφάσεις τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ρυθμίζοντες κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν των τὰς σχέσεις τῶν κτηνοτρόφων ἐν τῇ χρήσει τῶν ἐν λόγῳ χορτονομῶν. Καθ' ὅμοιον τρόπον προστατεύεται ἐπίσης καὶ ἡ ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν βοσκοτόπων νομὴ τῶν κοινοτήτων κατὰ παντὸς κτηνοτρόφου, βόσκοντος ἐν αὐτοῖς αὐθαιρέτως καὶ ἐν γένει κατὰ παράβασιν τῶν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν χορτονομῶν τούτων διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων. Πᾶσαι δὲ αἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ταύτης περὶ κοινοτικῶν βοσκῶν ἐφαρμογὴν ἔχουσι καὶ διὰ τὰς εἰς τοὺς δήμους ἀνηκούσας χορτονομάς.

Ἄρθρον 23.

Οἱ κτηνοτρόφοι δημόται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ ἐπιβληθέντος ἐτησίου δικαιώματος αὐτῆς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν κοινοτικὸν εἰσπράκτορα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ζώων εἰς τοὺς βοσκησίμους τόπους κηρυσσόμενοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἔκπτωτοι τοῦ πρὸς βόσκησιν δικαιώματος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς δημότου, καταδιώκονται ὑπὸ τοῦ ταμίου τῆς Κοινότητος ὡς ὀφειλέται αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ περὶ τούτου βεβαιώσει πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τῶν ἐκπτώτων βοσκήσιμος γῆ προσαυξάνει τὴν ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων ὁρισθεῖσαν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένην εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 24.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2074 τοῦ 1920, περὶ τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κοινοτικῶν γαιῶν, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2798 τοῦ 1922 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Αὐγούστου 1923, ἀντικαθίστανται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἑξῆς· «Ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων βοσκησίμων γαιῶν ἐπιβάλλεται δικαίωμα βοσκῆς ἑπτὰ δραχμῶν δι' ἑκάστην περίοδον δι' ἕκαστον μέγα ζῶον καὶ τεσσάρων δραχμῶν δι' ἕκαστον πρόβατον, ἑκάστην αἶγα καὶ ἕκαστον χοῖρον. Ἐπιτρέπεται δὲ ἵνα ἐπιβληθῶσι δικαιώματα βοσκῆς ποσὰ ὑπέρτερα τῶν ἀνωτέρω τιθεμένων».

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2074 τοῦ 1920 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 3 Αὐγούστου τοῦ 1923 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ· α') βεβαιοῖ τὴν κατὰ θέσεις ἔκτασιν τῶν βοσκησίμων γαιῶν, β') καθορίζει τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν, γ') βεβαιοῖ τὸν

ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἑκάστου κατοίκου, προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἑκάστου, ὧν ἡ βόσκησις ἐν ταῖς κατὰ τὸν παρόντα νόμον βοσκαῖς θέλει ἀφεθῆ δωρεάν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῆ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἴκοσι πέντε διὰ τὰ μικρὰ ζῷα καὶ τὸν ἀριθμὸν τέσσαρα διὰ τὰ μεγάλα, τὸ ἐτήσιον δικαίωμα βοσκῆς κατὰ κεφαλὴν πρὸς τὴν κοινότητα ἑκάστου κατοίκου, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῆ κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὸν πέραν τῶν εἰς δωρεὰν βοσκὴν ἀριθμὸν ζώων ἑκάστου καὶ δ') προσδιορίζει τὸ τυχὸν περίσσευμα τῆς βοσκησίμου γῆς κατ' ἔκφασιν, ἄρια καὶ εἶδος τῶν δεκτῶν πρὸς βοσκὴν ζώων».

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2435 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 21 Δεκεμβρίου 1922 καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3194 τοῦ ἔτους 1924 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβάλληται ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περίοδον ἄμεσος δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος, ἄνευ ἐξαιρέσεως φορολογουμένων·

α') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος παραγομένων γεωργικῶν προϊόντων.

Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς.

β') Ἐπὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν τῶν νεμομένων ὑπὸ τῶν ζώων τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς χορτονομῆς, ὁριζομένης ἐπὶ μὲν τῶν χειμερινῶν βοσκῶν εἰς δραχμὴν μίαν καθ' ἕκαστον τῶν ἐν αὐταῖς βοσκόντων προβάτων καὶ εἰς τὸ διπλάσιον δι' ἕκαστον τῶν μεγάλων ζώων, ἐπὶ δὲ τῶν θερινῶν βοσκῶν εἰς τὸ τρίτον καθ' ἑκατέραν τῶν προειρημένων περιπτώσεων· τῶν αἰγῶν ἡ ἀξία τῆς χορτονομῆς ὁρίζεται εἰς τὸ τρίτον τῆς τῶν προβάτων. Δὲν ὑπολογίζονται πρὸς ὁρισμὸν τῆς φορολογητέας ἀξίας τῆς χορτονομῆς: α') τὰ βόσκοντα γεωργικὰ ζῷα τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς βοσκῆς, ὡς καὶ τὰ εἰς ἐπιμόρτους καλλιεργητὰς ἀγροτικῶν κτημάτων (τσιφλικίων) ἀνήκοντα ζῷα ἐν γένει, τὰ βόσκοντα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ προωρισμένην περιφέρειαν τοῦ κτήματος, καὶ β') οἱ βόσκοντες ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια.

γ') Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος διαιτωμένων βοῶν, ἀγελάδων, βουβάλων, ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ καμήλων. Τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων, βουβάλων, ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων τὰς δραχμὰς δέκα καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων τὰς δραχμὰς πέντε, ἐξαιροῦνται δ' αὐτῆς τὰ θηλάζοντα τῶν ζώων καὶ οἱ πῶλοι τῶν ἵππων καὶ ὄνων οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δύο ἐτῶν.

δ') Ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδρομίων ζώων τῶν ἁλιευομένων εἰς τὰ ἐντὸς τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιφερείας ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα καὶ ἰχθυοτρόφους ποταμοὺς ἢ λίμνας. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πεντήκοντα (0,50) λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

2. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 129 καὶ 130 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρ. 31 καὶ 32 τοῦ 641 καὶ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ 1076 ἢ τοῦ νόμου 872 ἐπιτρέπεται ἡ παράτασις τῆς διαρκείας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένων φόρων μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τῶν συναμελογουμένων δανείων ἢ λήξεως τῶν ἐργοληπτικῶν συμβολαίων.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2435 τοῦ ἔτους 1920, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2845 τοῦ ἔτους 1922, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 δὲν ἐφαρμόζονται: α') ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 φορολογίαν, β') ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ὑποκειμένου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 φορολογίαν καὶ γ') ἐπὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων σταφίδος καὶ σύκων, ὧν ἡ φορολογία κανονίζεται δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ὁ εἰδικὸς δ' οὗτος νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τοῖς νομοῖς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος παραγομένης σταφίδος.

Ἄρθρον 27.

Καταργοῦνται: 1) ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2135 τοῦ ἔτους 1920, 2) τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2435 καὶ τὸ κεφάλαιον β' τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1920 Β. Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τινων φόρων καὶ τῶν ἐράνων», 3) ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 2435 καὶ 4) τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 2798 τοῦ ἔτους 1922 καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 23 Αὐγούστου 1922 «περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων».

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2055 μετὰ τὰς λέξεις «τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τῆς κοινοτικῆς διαχειρίσεως» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινοτικῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων».

Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τῶν Δημοτικῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, ὡς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείου «ἡ Ἐλπίς».

Διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὸ νέον σύστημα τοῦ λογιστικοῦ τῶν Κοινοτικῶν καὶ Δημοτικῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἡ διαχείρισις τοῦ ἔτους 1925 ἔσται δεκαπενταμήνου. Ὁ συνταχθησόμενος πρὸς τοῦτο συμπληρωματικὸς προϋπολογισμὸς δὲν δύναται ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τέταρτον (1/4) τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1925. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν κοιν. καὶ δημοτικῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καταρτίζεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ νόμου ΔΝΖ' ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2055.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2691 τῆς 9 Αὐγούστου 1921 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ΓΤΝΕ' νόμου τοῦ 1909 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ἐγγείου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα τοῦ δήμου Ἐχίνου κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΔΝΖ' νόμου περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ὁ κατὰ τὸν νόμον ΓΤΝΕ' (3355) τῆς 22 Ἀπριλίου 1909 ἐπιβεβλημένος ἄμεσος δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ πρώην δήμου Ἐχίνου παραγομένου καὶ μεταφερομένου εἰς φύλλα καπνοῦ ὁρίζεται παγίως εἰς λεπτὰ 50 κατ' ὀκᾶν. Ὁ φόρος οὗτος εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2435 ἐπιβαλλόμενον.»

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τὰς περιφερείας πρώην δήμων τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, εἰς ἃς ἐπεξετάθη ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων ΓΤΝΕ' καὶ 2691 κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ τελευταίου τούτου νόμου, διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1921 Β. Διατάγματος.

Διὰ Διατάγματος κανονισθήσεται ἐκ νέου ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω νόμους εἰσπραχθέντων καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μὴ διανεμηθέντων εἰς τὰς κοινότητας, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς εἰσπραχθησομένων.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸν νόμον 3034 τῆς 12 Αὐγούστου 1922 εἰσπράξεων ἐκ τοῦ ἰχθυοτροφείου Μυρτάρι, ὑπὲρ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Βονίτσης, ἐπιτρέπεται νὰ διατεθῇ ὑπὸ τῆς

Κοινότητος Βονίτσης ποσὸν ἐν συνόλῳ μέχρι δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων δι' ἔργα ὑδρεύσεως αὐτῆς.

"Αρθρον 30.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2125 ἀποδοτέας εἰς τὴν κοινότητα Λιμένος Θάσου ἐπιχορηγήσεως συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τινος τῶν τμηματαρχῶν τῆς Διευθύνσεως ταύτης, ὡς προέδρου, ἑνὸς ἔτι τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γεν. Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικοῦ) ὡς μελῶν, τῶν τμηματαρχῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἐπιχορηγήσεως θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2125, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 5 ἐδ. 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Ἡ ὁριοθησομένη ἐπιχορήγησις χορηγηθήσεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920—1921, ἀφ' οὗ ἐχορηγήθη καὶ εἰς τοὺς λοιπους δικαιωθέντας τοιαύτης ἐπιχορηγήσεως Δήμους καὶ Κοινότητας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 ἐδ. 3, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς τὸ τελευταῖον ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2305.

Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον Ἐπιτροπὴ θέλει ὡσαύτως καθορίσει τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν α') τοῦ Δήμου Ναούσης, ὅστις δὲν ἐδικαιώθη ἀρχικῶς ἐπιχορηγήσεως λόγῳ μὴ συνυπολογισμοῦ εἰς τὰς ἐκ τοῦ βασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων εἰσπράξεις του τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ εἰσέπραττεν ἐκ τοῦ φόρου τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰ ἐν τῷ Δήμῳ ἐργοστάσια νημάτων, ὑπολογιζομένου καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου πρὸς καθορισμὸν τῆς χορηγητέας αὐτῷ ἐπιχορηγήσεως, καὶ β') τῶν Κοινοτήτων πρώην πρωτευουσῶν ὑποδιοικήσεων, αἵτινες ἐπίσης δὲν ἔτυχον ἀρχικῶς ἐπιχορηγήσεως λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχον μὲν διατελέσει πρωτεύουσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2125, δὲν διετέλουν ὅμως τοιαῦται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Τὸ ποσὸν τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν κοινοτήτων τούτων ὁρισθήσεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ χορηγούμενον εἰς Κοινότητας ἀναλόγου πληθυσμοῦ.

"Αρθρον 31.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται τὰ δυνάμει νόμων γραφικὰ δικαιώματα παντὸς ὑπαλλήλου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ γραφείου διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, πιστοποιητικὰ ἢ ἀποσπάσματα παντὸς εἴδους ἐγγράφων ἐκ τῶν ἀνηκομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 166 τοῦ νόμου ΔΝΖ' προστίθεται ἴδιον ἐδάφιον ἔχον οὕτω· «Μὴ ὑπαρχόντων δικαστικῶν κλητήρων, ἡ ἐπίδοσις τῆς προτάσεως δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ παραιτήσει τοῦ ὑποψηφίου ἢ ἐκλογέως καὶ διὰ τῆς ἀγωγίας διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.»

"Αρθρον 32.

Οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι γ' τάξεως, πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν κατὰ τὸ Νόμ. Διάταγμα τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων», κατατάσσονται ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ γραφέως α' τάξεως, ἤτοι δραχ. 120, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ Διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου 1924 «περὶ διαβαθμίσεως ὑπαλλήλων πασῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων κλπ.».

Οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι γ' τάξεως μετὰ πενταετῆ καὶ οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι β' τάξεως μετὰ ἑπταετῆ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς Στρατολογικῆς Διευθύνσεως τοῦ οἰκείου Σώματος Στρατοῦ δι' ἀποφάσεως κοινῆς τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

"Αρθρον 33.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2125, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ παρόντος, δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, κατὰ δὲ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925-1926 καὶ τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων σὺν τῷ δικαιώματι σφαγῆς, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἑκατέρου κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ, ὡς αὕτη ὑφίστατο πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς κοινοτήτων τῶν συνοικισμῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 3194 τοῦ ἔτους 1924, πᾶσαν δὲ ἐκ τῶν νόμων τούτων ἁρμοδιότητα ἀσκοῦσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια αὐτῶν.

Ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων τούτων ἀποδίδουσι καθ' ἑξαμηνίαν οἱ Δῆμοι Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 37 τοῦ νόμου 3194 ἀναγνωριζομένους ὡς κοινότητας συνοικισμοὺς ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν, ὡς οὗτος ἀναφέρεται ἐν τῇ ἑκάστοτε ἐπισήμῳ ἀπογραφῇ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς πρὸς τὸ καθοριστέον ποσὸν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὡς προέδρου, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς ἰδίας Διευθύνσεως, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Δήμου καὶ ἑνὸς τῆς οἰκείας Κοινότητος, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν συμβουλίων αὐτῶν μεταξὺ τῶν μελῶν των. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

"Αρθρον 34.

Μετὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 1051 προστίθεται ἴδιον ἐδάφιον ἔχον οὕτω· «Μὴ καθορισθέντων ῥητῶς τῶν παρεπομένων τούτῳ περιουσιακῶν ὅρων διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ ἐγκρίνοντος μεταβολὴν εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα ἢ ἀποσπάσεως ἐξ αὐτῶν συνοικισμῶν ἑνωθέντων πρὸς ἄλλον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἢ ἀναγνωρισθέντων εἰς ἰδίαν τοιαύτην, ἐπιτρέπεται ὁ καθορισμὸς τῶν ὅρων τούτων διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.»

"Αρθρον 35.

Ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δωρεὰν παραχώρησις πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ἢ τὸν Δῆμον Πειραιῶς τῶν κάτωθι εἰδῶν ἐκ τῶν παρὰ τῆς Γερμανίας ἔνεκα πολεμικῆς ἀποζημιώσεως χορηγηθέντων τοιούτων, ἤτοι· δύο καταβρεκτήρων (Wagons aroseurs) ἀξίας μέχρι μάρκων χρυσῶν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων (85.000), εἰς δὲ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ φαρμάκων ἀξίας δραχμῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς χιλιάδος ἐννεακοσίων ἑξήκοντα καὶ 70 λεπ. (21.960.70), τῶν τελευταίων χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου «Ἐλπίς», ὡς καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1924—1925 δοθέντων εἰς τὸ αὐτὸ Νοσοκομεῖον «Ἐλπίς» φαρμακευτικῶν προϊόντων ἀξίας δραχμῶν ἐνενήκοντα μιᾶς χιλιάδων ἐννεακοσίων τεσσαράκοντα πέντε καὶ 80 λεπτῶν (91.945.80) καὶ δραχμῶν χιλίων ἐννεακοσίων τριῶν καὶ εἴκοσι λεπτῶν (1903.20) διὰ τὰ ἐπιβαρύναντα αὐτὰ ἔξοδα.

"Αρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 80 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Αὐγούστου 1923, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

«Αἱ μελέται κοινοτικῶν ἔργων συντάσσονται εἴτε ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνεγνωρισμένων μηχανικῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἐγκρίνονται δὲ ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐὰν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη εἶνε ἀνωτέρα τῶν 30.000 δραχ. δὲν ὑπερβαίνῃ δὲ τὰς 300.000 μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ νομομηχανικοῦ, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς 300.000 δραχ., μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐν αἷς περιφερείαις λειτουργεῖ Γνωμοδοτικὸν Τεχνικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν νόμον 2166, αἱ μελέται ἔργων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων προϋπολογίζεται δαπάνη ἄνω τῶν 300.000 δραχ., ἐγκρίνονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τούτου, ἐὰν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ προκαιμένου μὲν περὶ ἔργων

ὁδοποιΐας τὰ 2.000.000, προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων ἔργων τὸ 1.000.000 δραχμῶν.

Ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως τῶν κοινοτικῶν ἔργων γίνεται εἴτε ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀναγνωρισμένων μηχανικῶν, εἴτε ὑπὸ μηχανικῶν τοῦ Δημοσίου.

Κοινοτικὰ ἔργα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται δαπάνη μέχρις 25.000 δραχ., δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης συνταχθείσης ὑπὸ ἐμπειροτέχνου, θεωρουμένης, ἐὰν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη ὑπερβαίνῃ τὰς 5000 δραχ., ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ.»

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἄρθρον 98 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἀντικατεστάθη τελευταίον διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3194 τοῦ 1924, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

«Τὰ ἔργα καὶ αἱ προμήθειαι τῶν δήμων ἐκτελοῦνται διὰ δημοπρασίας καὶ κατὰ τὰ περὶ ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν τοῦ Κράτους κεκανονισμένα, ἐφόσον αἱ σχετικαὶ διατάξεις δὲν τροποποιοῦνται εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν τοῦ Κράτους ἄνευ δημοπρασίας ἐξαιρετικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δημοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν.

Τὸ γεγονὸς ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐξαιρετικὴ συγχωροῦσα ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν ἄνευ δημοπρασίας, βεβαιοῖ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ προμηθειῶν πραγμάτων ἀξίας ἑκάστου μέχρι πενταχοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐνεργεῖ ὁ δήμαρχος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀλλ' οὔτε ἐπέκτασις τοῦ αὐτοῦ ἔργου, οὔτε προμήθεια πραγμάτων ὁμοίας φύσεως ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἄνευ δημοπρασίας.

Αἱ μελέται δημοτικῶν ἔργων ἐγκρίνονται, ἐὰν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη εἶνε ἀνωτέρα τῶν 50.000 δραχ., δὲν ὑπερβαίνῃ δὲ τὰς 100.000 δραχ. ὑπὸ τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς 100.000, οὐχὶ δὲ τὰς 300.000 ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη ὑπερβαίνῃ τὰς 300.000 δραχ., οὐχὶ δὲ τὰς 500.000, ἡ μελέτη ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς 500.000 δραχ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐν αἷς περιφερείαις ὑφίστανται Γνωμοδοτικὸν Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸν νόμον 2166, αἱ μελέται ἔργων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων προϋπολογίζεται δαπάνη ἄνω τῶν 500.000 δραχμῶν, ἐγκρίνονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἐὰν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ, προκειμένου μὲν περὶ ἔργων ὁδοποιΐας τὰ 2.000.000 δραχ., προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων ἔργων τὸ 1.000.000 δραχμῶν.

Μελέται ἔργων τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων προϋπολογίζεται δαπάνη ἄνω τῶν 500.000 δραχμῶν, ἐγκρίνονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θεσσαλονίκης Γνωμοδοτικοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ προκειμένου μὲν περὶ ἔργων ὁδοποιΐας τὰ 5.000.000, προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων ἔργων τὰ 2.000.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 38.

Εἰς τὸ ἄρθρον 100 τοῦ ΔΝΖ' νόμου προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Ἀποφασίζει περὶ συμμετοχῆς τοῦ Δήμου, δι' εἰσφορᾶς κεφαλαίων, εἰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν, οἷον φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, συγκοινωνίας κλπ. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 39.

Τὸ ὑπὸ στοιχ. ζ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3194 τοῦ 1924, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου:

«ζ') Ἐγκρίνει τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμήθειαν πραγμάτων, ὧν ἡ ἀξία εἶνε μὲν ἀνωτέρα τῶν 50.000 δραχ., δὲν ὑπερβαίνει δὲ τὰς 100.000 δραχ., ἐφόσον στηρίζονται ταῦτα ἐπὶ γενικῶν πιστώσεων ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀποδίδει δὲ λογαριασμὸν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.»

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους νὰ προσλαμβάνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν μηχανικοὺς καὶ ἐργοδηγοὺς ἐπὶ θητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς ὁριζομέναις διὰ συμβάσεως.

Ἡ σύμβασις συνομολογεῖται ὑπὸ τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 40.

Ἐν ταῖς νέαις χώραις ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, νὰ διορίζῃ μηχανικὸν δι' ὁμάδα δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ κοινοτήτων μόνον.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ οὕτω διορισθέντος μηχανικοῦ, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, βαρύνει τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῆς ὁμάδος, κατανέμεται δ' αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς μηχανικοῦ καὶ ἐπὶ θητείᾳ, ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 41.

Τὰ ἄρθρα 11—15 τοῦ κεφ. Δ' περὶ τῶν ἀμέτων ἐράνων τοῦ νόμου 2435 τοῦ 1920 ἰσχύουσι καὶ εἰς τοὺς δήμους πρὸς πλήρωσιν εἰδικῶν τοπικῶν ἀναγκῶν τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἁρμοδιότητος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 42.

Εἰς ἃς ἀναγνωρισθείσας καὶ ἀναγνωριζομένας κοινότητας δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐνέργεια τῶν πρώτων ἐν αὐταῖς ἐκλογῶν δι' ἔλλειψιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 152 τοῦ νόμου ΔΝΖ' ἀπαιτουμένων προσωρινῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐπιτρέπεται ἡ ὁριστικὴ σύνταξις τοιούτων ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ὡρισμένους καταλόγους τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἰς οὓς ὑπήγοντο αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι, ἐγγραφῶν τῶν ἐκλογέων μαζίμων κατοίκων αὐτῶν.

Ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως τῶν καταλόγων τούτων καὶ ἡ σχετικὴ διαδικασία τῆς ὁριστικότητος αὐτῶν ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 43.

Αἱ κατὰ τοὺς νόμους 2125, ἄρθρα 4 καὶ 6, καὶ 2583 παρεχόμεναι ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἐτήσιαι ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους διπλασιάζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926, ἀπὸ δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 δύνανται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ τριπλασιασθῶσι.

Ἄρθρον 44.

Τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 11 Νοεμβρίου 1922, «περὶ αὐξήσεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐγχωρίων προϊόντων» ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2125 τοῦ ἔτους 1920 καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2305 τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπιβληθεὶς καὶ ἐν τῷ εἰς τὸ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1920 Β. Διάταγμα προσηρτημένῳ δημοτικῷ βασμολογίῳ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὁριζόμενος δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, τῶν μεταφερομένων εἰς τοὺς Δήμους ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους τριπλασιάζεται.

Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὐξήσεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἀπαλλάσσονται τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1924 Διατάγματι «περὶ τροποποιήσεως τοῦ δημοτικοῦ βασμολογίου» ἀναγραφόμενα προϊόντα καὶ ὁ οἶνος καὶ τὰ ἄλευρα (κλάσις 19 καὶ 21α' τοῦ δημοτικοῦ βασμολογίου) ἐφ' ὧν ἐξακολουθεῖ κατα-

βαλλόμενος καὶ ἐφεξῆς ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττόμενος δημοτικὸς φόρος.

"Αρθρον 45.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμίσθωσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἰς τοὺς ἤδη μισθωτὰς αὐτοῦ ἐπὶ ἀναλόγῳ αὐξήσει τοῦ συνωμολογημένου ἐνοικίου.

"Αρθρον 46.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 19 Μαρτίου 1923 «περὶ αὐξήσεως δημοτικῶν τινων φόρων» καὶ δικαιωμάτων ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὡς ἑξῆς·

«Ὁ κατὰ τοὺς νόμους ΒΦΟΘ' τοῦ 1899, ΒΧΟΓ' τοῦ 1900 καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 2125 τοῦ 1920 φόρος ἐπὶ τῶν ὁριζομένων ζώων τριπλασιάζεται.»

"Αρθρον 47.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου 1922 «περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ φόρου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων. (ἄρθρ. 48-50).

"Αρθρον 48.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους ἵνα, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν φιλανθρωπικῶν αὐτῶν ἱδρυμάτων ἢ πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων, ἐπιβάλλωσι φόρον ἐπὶ τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων.

Ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ εἰς τὸ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1920 Β. Διάταγμα προσηρτημένῳ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένου διὰ τὰ ὁμοειδῆ ἐγχώρια προϊόντα καὶ τὰ ἀτελῆ ἐμπορεύματα δημοτικοῦ φόρου, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὸν φόρον τοῦτον (ἄνευ τῶν μεταγενεστέρως γενομένων αὐξήσεων).

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ὡς ἄνω φόρου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ δὲ διάρκεια αὐτοῦ ὁρίζεται ἐπὶ τετραετίαν τὸ πολὺ ἑκάστοτε.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων Δήμων εἴτε διὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, εἴτε δι' ἰδίων ὀργάνων ἢ δι' ἐκμισθώσεως κατὰ τὰς περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων διατάξεις.

Ὅσάκις τὰ εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑποκείμενα ἐμπορεύματα ἀποτίθενται προσωρινῶς ἐν τινι Δήμῳ, ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2125.

Δικαίωμα εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κτᾶται ὁ δῆμος ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα μεταφέρωνται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ πρὸς κατανάλωσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγῆς αὐτῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὰ ἐμπορεύματα μεταφέρονται εἰς τὸν δῆμον μετὰ παρέλευσιν τῆς, ὡς ἀνωτέρω, τριμήνου προθεσμίας δικαίωμα εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἔχει ὁ δῆμος ἐν ᾧ παρήχθη νόμιμον τεκμήριον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2125, ἢ ἐν ᾧ πράγματι κατηναλώθησαν τὰ ἐμπορεύματα.

Αἱ ἐγειρόμεναι ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τοῦ ἐμπορεύματος κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον λύονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καὶ ἑπόμ. τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1920 Β. Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2125.

Ἡ διάκρισις τῶν μεταφερομένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12—16 τοῦ Β. Δ. τῆς 19 Μαρτίου 1920, περὶ ὁρισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ φόρου κλπ.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ φόρου τούτου καταχίζονται εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ταμεῖον, διανέμονται δὲ εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τοῦ δήμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 49.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1925, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καταβάλλονται καὶ τὰ ἔξοδα συντηρήσεως ἀπόρων εἰσαγομένων ὑπὸ τῶν δήμων πρὸς νοσηλείαν εἰς φρενοκομεῖον, φθισιατρεῖον καὶ ἐν γένει νοσοκομεῖον τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου ἢ ἰδιωτικὸν τοιοῦτον.

"Αρθρον 50.

Ἐκ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν ἔτι ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, δύναται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων δημοτικῶν ἔργων. Ἐφεξῆς δὲ κατ' ἔτος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἐὰν αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰσπράξεις ἐκ τοῦ φόρου τούτου κρίνονται ὡς ὑπερβαίνουσαι τὰς ἀνάγκας τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, δύναται τὸ Δημοτ. Συμβούλιον δι' ἠτιολογημένης περὶ τούτου ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, νὰ ὁρίζῃ ἀνάλογον ἐκ τούτων ποσὸν δι' ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων δημοτικῶν ἔργων.

"Αρθρον 51.

Ὁ παρὼν νόμος (ἄρθρ. 48-50) δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τοὺς δήμους Χανίων καὶ Λιμένος Βαθέος (Σάμου).

Αρθρον 52.

Ἐπὶ τοῦ μεταφερομένου εἰς δῆμον καπνοῦ εἰς φύλλα πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξαγωγὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπιβάλλεται δημοτικὸς φόρος ἓξ λεπτῶν κατ' ὀκᾶν.

Μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς ὁ καπνὸς οὗτινος ἡ ἐκ τοῦ Δήμου ἐξαγωγὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν δὲν ἀποδειχθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ μετενεγκόντος ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον φόρου.

Ἐπὶ τοῦ μεταφερομένου εἰς δῆμον καπνοῦ εἰς φύλλα ἐπεξεργασμένου ἢ μὴ πρὸς κατασκευὴν σιγαρέτων καὶ ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ δήμου εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἢ μεταφορὰν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους ἐπιβάλλεται δημοτικὸς φόρος δέκα λεπτῶν κατ' ὀκᾶν.

Μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς ὁ καπνὸς οὗτινος ἡ εἰς σιγαρέτα ἐκ τοῦ δήμου ἐξαγωγὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἢ μεταφορὰ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους δὲν ἀποδειχθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ μετενεγκόντος ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον φόρου. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν σιγαρέτων παράγει τεκμήριον ὅτι ταῦτα κατεσκευάσθησαν ἐκ τοῦ μετενεχθέντος εἰς τὸν δῆμον καπνοῦ.

Ὁ μεταφέρων εἰς τὸν δῆμον τὸν καπνὸν ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ τὸν ἐπιτεταραμμένον τὴν εἴσπραξιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου δίδων εἰς αὐτὸν ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ μεταφερομένου καπνοῦ καὶ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἂν δηλαδὴ προορίζεται πρὸς ἐπεξεργασίαν ἢ κατασκευὴν σιγαρέτων, καταβάλλων ἅμα τὸν ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει ὀφειλόμενον φόρον.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καπνοῦ δὲν ἐφαρμόζεται ἡ περὶ ἐγγυήσεως διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2125 τοῦ ἔτους 1920.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μειῶται ἢ καταργῆται ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς οὓς δήμους ὁ ἐπὶ τοῦ μεταφερομένου εἰς αὐτοὺς καπνοῦ φόρος ἔχει ἐκχωρηθῇ δι' ἐγγύησιν καὶ ὑπηρεσίαν δανείων χορηγηθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως αὐτῶν.

Ὁ νόμος 3001 τοῦ 1922 «περὶ τοῦ ἐπὶ ποῦ μεταφερομένου καπνοῦ δημοτικοῦ φόρου» καταργεῖται.

"Αρθρον 53.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, ὧν αἱ

ἕδραι εἶνε λουτροπόλεις ἢ τόποι θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς νὰ ἐπιβάλλωσι·

1) Τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ ἔλαττον τοῦ ἔτους. Τὸ τέλος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀνώτερον τῶν 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, βαρύνει δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ τοὺς μισθωτὰς καὶ τὸ ἥμισυ τοὺς ἐκμισθωτάς.

2) Τέλος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων τῶν μέσων μεταφορᾶς, ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 ο)ο τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου ἢ τῶν κομίστρων.

Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια τέλη καὶ τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν ὁρίζει τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

"Αρθρον 54.

Ἀπαλείφεται ἡ ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 3194 τοῦ ἔτους 1924 λέξις «εἰσαγγελέων» καὶ αἱ ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἰδίου νόμου λέξεις «εἰσαγγελέων καὶ».

"Αρθρον 55.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς ἵνα ἐκμισθοῖ ἄνευ δημοπρασίας καταστήματα καὶ τραπέζας (μπάγκους) ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς καὶ πέριξ αὐτῆς, ὡς καὶ ταῖς δημοτικαῖς πλατείαις Καραϊσκάκη, Θεμιστοκλέους καὶ Ἱπποδαμείας. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἤδη ἄνευ δικαιώματος ἐγκατασταθέντας εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ μίαν διετίαν.

Διὰ τὰ παρὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐντὸς τῶν πλατειῶν ἐκμισθωθέντα καὶ ἐκμισθούμενα καταστήματα καὶ παντὸς εἴδους περίπτερα ἢ παραπήγματα καὶ ἂν ταῦτα ἀνηγέρθησαν δαπάνῃ τῶν μισθωτῶν ἀντὶ καταβολῆς μισθώματος ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον.

"Αρθρον 56.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Μυτιλήνης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Μυτιλήνης ὅπως ἐπιβάλῃ εἰδικὸν δημοτικὸν φόρον ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰς τὸν Δῆμον Μυτιλήνης διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων πρὸς καταγάλωσιν ἐν αὐτῷ ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ Δήμου τούτου ὁπουδήποτε ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων παραγομένων ἐν τῷ Δήμῳ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων τοιούτων, συνιστάμενος εἰς λεπτὰ δύο κατ' ὀκᾶν, πλὴν τῶν ὡς εἰδῶν πολυτελείας χαρακτηριζομένων διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 23 καὶ 30 (1925) ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μυτιλήνης καὶ εἰδικῶς ἐν αὐτοῖς κατονομαζομένων εἰδῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται τὸ ἐν ταῖς πράξεσι ταύταις καθοριζόμενον ποσοστόν. Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ τούτου εἰσόδου, τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου καταχίθεται ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν εἰς τὸ ἐν Μυτιλήνῃ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταγίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι περὶ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου φόρου.

"Αρθρον 57.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925 καὶ ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸν νόμον 2835 ταγαρέλαια τοῦ Δήμου Πλωμαρίου, ὡς καὶ αἱ πρόσοδοι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508 ἐξευρεθησομένης κοινοτικῆς περιουσίας τοῦ αὐτοῦ δήμου διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Αἰμενικοῦ Ταμείου Πλωμαρίου.

Εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τῶν προσόδων τούτων ἀποδίδονται κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Αἰμενικοῦ Ταμείου εἰς τὸν Δῆμον.

"Αρθρον 58.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου τροποποιηθῇ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 59.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ κωδικοποιῶνται εἰς ἐναίσιον κείμενον νόμου «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» πᾶσαι αἱ περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἑκάστοτε ἰσχύουσαι νομοθετικαὶ διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοῦ παρόντος νόμου μεταβαλλομένης δὲ τῆς σειρᾶς ἄρθρων ἐδαφίων καὶ παραγράφων, ὡς καὶ τῶν παραπομπῶν καὶ ἐναρμονιζομένων τῶν διατάξεων πρὸς ἀλλήλας διὰ φρασεολογικῆς τυπικῆς αὐτῶν μεταβολῆς.

"Αρθρον 60.

Εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 ἀναγνωρισθέντας νέους Δήμους ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὰ ἄρθρ. 3 § 1 στοιχ. β' τοῦ νόμου 2125 καὶ 44 τοῦ παρόντος δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐν γένει προϊόντων τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐν αὐτοῖς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων· εἰσπράττεται δὲ οὗτος, τηρουμένων πάντως καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 3194.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Δήμους ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2435 ἐπέκτασις τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 662 τοῦ 1915 «περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πεζοδρομίων, τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω φορολογιῶν καθίστανται ἁρμόδια τὰ ἤδη Κοινοτικὰ Συμβούλια.

Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω Δήμους δύνανται, μέχρι τῆς ἐνεργείας δημοτικῶν ἐκλογῶν, νὰ διορισθῶσι δημοτικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

"Αρθρον 61.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Σερρῶν νὰ πωλήσῃ, ἄνευ δημοπρασίας, τὰ ἐν τοῖς οἰκοδομικοῖς τετραγώνοις 182, 183, 184 καὶ 184α' τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως Σερρῶν περιλαμβανόμενα οἰκόπεδα,

α') πρὸς τοὺς διατηροῦντας νῦν καταστήματα ἐν τῇ ρυμοτομουμένῃ ἀγορᾷ γηγενεῖς, μὴ ἔχοντας οἰκόπεδα ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ νέον σχέδιον τῆς πόλεως ἀγορᾶς πρὸς ἀνέγερσιν ἐν αὐτοῖς νέων καταστημάτων.

β') πρὸς πρόσφυγας, καίτοι μὴ διατηροῦντας τῶν καταστήματα ἐν τῇ ρυμοτομουμένῃ ἀγορᾷ, ἀλλὰ μὴ ἔχοντας ἐπίσης ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ νέον σχέδιον τῆς πόλεως ἀγορᾶς οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν ἐν αὐτοῖς καταστημάτων.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ οἰκοπέδων δέον νὰ πωληθῇ πρὸς τοὺς γηγενεῖς, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ πρὸς τοὺς πρόσφυγας.

Τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, τοὺς ὅρους τῆς πωλήσεως, τὸν τρόπον αὐτῆς καὶ πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν θέλει καθορίσει τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Σερρῶν ἐν εἰδικῷ κανονισμῷ ἐγκριθησομένῳ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Σερρῶν, μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπ' αὐτοῦ ὡς προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως Σερραίων ἀστῶν μένων καταστηματαρχῶν καὶ τοῦ προέδρου τῆς Παμπροσφυγικῆς Ἑνώσεως Σερρῶν.

"Αρθρον 62.

Ὁ δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐγκεκριμένων διὰ Διαταγμάτων, ἐπιβληθεὶς μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν φιλοθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῶν Δήμων φόρος ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων θεωρεῖται ὡς ἐπιβεβλημένος καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων.

"Αρθρον 63.

Ἐγκρίνεται ἡ μεταξὺ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Λιγίου καὶ

τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Χαρτοποιίας σύμβασις μισθώσεως αὐτῆς τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως ὅλων τῶν πηγαίων ὑδάτων τῶν ἀναφαινομένων κατὰ μῆκος τῆς παραλίας Αἰγίου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐργοστασίων τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς καὶ ὅρους τοὺς διαλαμβανομένους ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 964 τῆς 16 Μαΐου 1925 πράξει τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

"Αρθρον 64.

Ἐγκρίνεται καὶ κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης ἐνεργοῦντος ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης ἀφ' ἑνὸς καὶ Κ. Κιοῦπερς διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας ὑδάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐνεργοῦντος ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀνωνύμου Βελγικῆς Ἑταιρείας ὑδάτων Θεσσαλονίκης ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τῇ 11 Μαΐου 1925 σύμβασις, δι' ἧς ἀνανεοῦται παραμοία ἀπὸ 10 Μαρτίου 1925 σύμβασις διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ δήμου πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης κατὰ τοὺς ἐν τῇ συμβάσει εἰδικώτερον ἀναφερομένους ὅρους.

"Αρθρον 65.

Μετὰ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ νόμου 1640, ἅτινα προσετέθησαν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3338, βεβαιουμένων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου δικαιώματος ἐπὶ πασῶν τῶν καλλιεργουμένων ἢ πεφυτευμένων γαιῶν καὶ φόρου ἐπὶ τοῦ προκύψαντος καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν γεωργικῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν κτηνοτροφικῶν πλὴν τῶν δι' αἰγοπρόβατα καὶ χοίρους) ἐπιχειρήσεων, συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται ὑπὲρ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων πρόσθετον ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)5 τῶν κυρίων τούτων δημοσίων φόρων.

"Αρθρον 66.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ νόμου 2125 τοῦ ἔτους 1920, τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου 1922, περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ φόρου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, εἶνε ὅτι αἱ προϋπάρχουσαι αὐτῶν εἰδικαὶ διατάξεις νόμων περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς ἀνωτέρω νόμους ἐπιβαλλομένους δημοτικοὺς φόρους, μὴ καταργηθεῖσαι δι' αὐτῶν.

"Αρθρον 67.

Αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐγειρόμεναι τυχὸν ἀξιώσεις μισθωτῶν τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ ἔτους 1925—1926 περὶ μειώσεως τοῦ μισθώματος κρίνονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διά τε τοὺς δήμους καὶ τοὺς μισθωτὰς τῶν δημοτικῶν φόρων δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐνώπιον ἄλλης ἀρχῆς ἢ τῶν δικαστηρίων.

"Αρθρον 68.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2835 τῆς 3 Ἰουλίου 1921 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς νήσου Λέσβου φόρος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου τούτων παραγομένου ἐλαίου, συνιστάμενος εἰς τὴν λῆψιν τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαίου ὑπολειπομένων ταγαρελαίων».

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου διατηροῦνται.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον τέταρτον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν τὸ ἔν τινι δήμῳ ἢ κοινότητι παραγόμενον ἔλαιον προέρχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐλαιῶν παραγωγῆς ὁμόρων κοινοτήτων, ἔνθα δὲν λειτουργοῦσιν ἐλαιοτριβεῖα, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τούτου διανέμεται συμμέτρως εἰς πάσας τὰς κοινότητας ταύτας ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς ἐλαιῶν ἑκάστης.

Ἡ διανομὴ γίνεται δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἀποστελλομένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης κοινότητος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

"Αρθρον 69.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπείας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων. Ἐκλογικὸς κανονισμὸς ἐγκρινόμενος διὰ Διατάγματος θέλει ὁρίσει πᾶσαν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος λεπτομέρειαν.

"Αρθρον 70.

Εἰς Δήμους πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ δι' ἔν ἔτος, κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ μειωθῇ τὸ ὅριον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν 100 χιλ. εἰς 50 χιλ.

"Αρθρον 71.

Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ὥραν 10 π. μ. τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκ τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ λαβόντος τὰς πλείονας ψήφους κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς καὶ πρὸ πάσης συζητήσεως ἐπὶ ἄλλου ἀντικειμένου προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου. Ἐὰν μὴ ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁριζομένην ἡμέραν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται αὐτοδικαίως τὴν ἑπομένην ἡμέραν κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν, ὅτε ἀπαρτίαν ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Μὴ ἐπιτυγχανομένης τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἀμέσως, ὁπότε ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ πλειοψηφία. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐνεργεῖται κλήρωσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ Δήμου καὶ ἐν δημοσίᾳ αὐτοῦ συνεδρίᾳ. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ Πρωτοδικείου ἡ κλήρωσις γίνεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

"Αρθρον 72.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους τῆς Δημαρχικῆς περιόδου.

Ὁ Δήμαρχος δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ καὶ δι' ἕτερον ἔτος τῆς δημοτικῆς περιόδου, ἐὰν τύχῃ τῆς ψήφου τῶν 3)4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἂν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν τύχῃ οὗτος τῆς πλειοψηφίας ταύτης ἀποκλείεται τῆς ἐκ νέου ἐκλογῆς.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου κατὰ τὰ ἑπόμενα τῆς δημαρχιακῆς περιόδου ἔτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71 τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου Κυριακήν.

"Αρθρον 73.

Κενουμένης τῆς θέσεως τοῦ Δημάρχου ἐξ οἱουδήποτε λόγου κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τῆς μονοετοῦς δημαρχικῆς περιόδου δὲν ἐνεργεῖται ἐκλογὴ νέου Δημάρχου, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκτελεῖ μέχρι τῆς λήξεως τῆς περιόδου ταύτης ὁ λαβὼν τοὺς πλείονας ψήφους κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς δημοτικὸς σύμβουλος.

Κενουμένης τῆς θέσεως τοῦ Δημάρχου ἐξ οἱουδήποτε λόγου πρὸ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἑξαμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἐνεργεῖται ἐκλογὴ νέου Δημάρχου διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς μονοετοῦς δημαρχικῆς περιόδου ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 71 ὁριζόμενα.

"Αρθρον 74.

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου δικάζει τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ ἐν συμβουλίῳ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν ἐκδίδον ἠτιολογημένην ἀπόφασιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους αὐτῆς. Ἔνστασιν δικαιοῦται νὰ ἀπευθύνῃ οἱοσδήποτε ἐκλογεὺς τοῦ δήμου ἢ καὶ

δημοτικὸς σύμβουλος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν παρά τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προσώπων. Τὸ Ἐφετεῖον ἐκδίδει ἠτιολογημένην τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐφέσεως.

Ἡ τε ἔνστασις καὶ ἔφεσις ἐπιδίδονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, αἱ δὲ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων διαβιβάζονται, ἅμα τῇ ἐπιδόσει των, πρὸς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην.

Ἄρθρον 75.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐφεξῆς δικαίωμα ψήφου κατὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὰς γυναῖκας, αἵτινες συνεπλήρωσαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Ἄρθρον 76.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀναίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Ι. Κεύνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κεφαλᾶς, Γ. Μπαλάνος, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανευηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1925 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως εἰκοσιπενταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως νομοθ. Διαταγμάτων κλπ.», μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν ταύτης καὶ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1925 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας Γενικῶν Διοικητῶν», τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Ἐδάφιον 1. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα ὡς καὶ ἐφεξῆς εἰσπραττόμενα ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1922 ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης ἐκφορτωνομένων ἐμπορευμάτων διατίθενται πρὸς ἀνέγερσιν, ἀποπεράτωσιν ἢ

πουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 21 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπεύμπουλης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

(3)

Περὶ ἐγκαταστάσεως Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ψήφισμα τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας, καθίσταται καὶ Ὑφυπουργὸς προϊστάμενος μετ' ἐκείνου τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἔχων βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς Ὑπουργοῦ καὶ λαμβάνων μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς μέλος αὐτοῦ, διορίζεται καὶ παύεται διὰ Π. Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀσκεῖ δὲ ὑπευθύνως ὅλα τὰ καθήκοντα τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, πλὴν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἤθελε ρητῶς ἐπιφυλάξει ἑαυτῷ ἀναπληρῶν καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὸν Ὑπουργὸν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἕπεται κατὰ τάξιν τῶν λοιπῶν Ὑπουργῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 28 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπεύμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ διορισμοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ συστάσεως θέσεως καὶ διορισμοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας», εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸν τὸν κ. Ἰω. Γρηγοράκην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 28 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Θ. Πάγκαλος

(5)

Περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1925.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοθ. Διατάγματος τῆς 29)29 Ἰουνίου 1917, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 768 «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΔΞΗ' κλπ.», μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐν ἄρθροις 1, 2 καὶ 3ον τοῦ ἀπὸ 18)23 Ἀπριλίου 1925 Διατάγματος, «περὶ ἄρσεως τοῦ δικαιοστασίου καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν» προθεσμίαι, ὡς καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῷ προστεθέντι ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 15)19 Μαΐου 1925, αἱ λήγουσαι τὴν 31 Αὐγούστου 1925, παρατείνονται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925, συμπεριλαμβανομένης.

Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης (31 Δεκεμβρίου 1925 συμπεριλαμβανομένης), ἀναστέλλεται καὶ ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὕτη ἤθελε συμπίπτει ἐντὸς τοῦ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 διαστήματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῆς 18)23 Ἀπριλίου 1925 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 ἀναστέλλεται ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν, ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, ὡς ἐπίσης ἀναστέλλεται καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ πάσης ἐννόμου σχέσεως οἱασδήποτε φύσεως συναφθείσης ἐν Τουρκίᾳ, καθ' ἣν ἐναγόμενοι ἢ ὀφειλέται εἶνε ὁμογενεῖς ἀνταλλαγέντες ὡς καὶ πολῖται Ἕλληνες καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1922, ὡς καὶ ἡ κήρυξις πτωχεύσεως κατὰ τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἐξαιροῦνται αἱ δίκαι: α') περὶ διαζυγίου, διατροφῆς, ἐπιμελείας, ἀνατροφῆς καὶ διεκδικήσεως τέκνων, β') περὶ ἀπαιτήσεως καὶ ἐπιστροφῆς προικώων κινητῶν, γ') περὶ κλήρου, δ') περὶ διανομῆς κινητῶν, ε') περὶ κύρους ἢ μὴ διαθηκῶν καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν καὶ ς') κατὰ τῶν τέως ἐν Τουρκίᾳ κοινοτήτων, ἐφορειῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 3.

Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον ἐκτελέσεως κατὰ τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπολυθέντων ἐφέδρων πολεμιστῶν, διὰ τὰς ἐξ ἐμπορικῆς μόνον αἰτίας ὑποχρεώσεις των.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 12 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Κούνδουρος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.